

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. május 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és 2018. május 23. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt ... I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. november 16. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.1392/2016. számú ítéletét megváltoztatja.

... III. rendű vádlott cselekményét a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző társtettesként hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének minősíti.

... II. rendű és ... IV. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott intézkedést 150-150 (százötven-százötven) napi tétel, napi tételenként 1000,- -1000,- (egyezer-egyezer) forint pénzbüntetésre súlyosítja.

A II.r. és IV.r. vádlottal szemben kiszabott egyenként 150.000- 150.000,- (egyszázötvenezer - egyszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Egy napi tétel pénzbüntetés összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

... I. rendű és ... III. rendű vádlottakat 1-1 (egy-egy) év soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a ... I.r., ... II.r., ... III.r. és ... IV.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi ... I. rendű vádlottat 21.800,- (huszonegyezer-nyolcszáz) forint, ... II. rendű vádlottat 21.800,- (huszonegyezer-nyolcszáz) forint, ... IV. rendű vádlottat 27.200,- (huszonhétézer-kettőszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. november 16. napján kelt 42 (II.) Kb.1392/2016. számú ítéletével ... I. rendű vádlottat a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő társtettesként hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 200 napi tétel, napi tételenként 1500,- forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 300.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte I. rendű vádlottat 94.188,- forint bünyügyi költség megfizetésére. ... II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő társtettesként hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében. Ezért őt 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a II. rendű vádlottat a vonatkozásában felmerült 75.588,- forint bünyügyi költség megfizetésére. ... III. rendű vádlottat a Btk. 343.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 200 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 200.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A III. rendű vádlottat kötelezte 588,- forint bünyügyi költség megfizetésére. ... IV.

rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében. Ezért őt 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a IV. rendű vádlottat 113. 138,- forint büntügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész, a vádlottak és védőik három nap gondolkodási időt tartottak fenn a jogorvoslati nyilatkozat megtételére.

A katonai ügyész a törvényes határidőn belül valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be. ... I. rendű vádlott, ... II. rendű vádlott, ... III. rendű vádlott és ... IV. rendű vádlott tekintetében az eltérő minősítés, valamennyi vádlott vonatkozásában a folytatólagos elkövetés, ezen kívül a III. rendű vádlott tekintetében a társtetteség megállapítása érdekében. Fellebbezésében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés mellett katonai mellékbüntetésül rendfokozatban visszavetést szabjon ki, II. rendű és IV. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott intézkedés helyett pénzbüntetést és várakozási idő meghosszabbítása mellékbüntetést alkalmazzon, III. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés mellett katonai mellékbüntetésként várakozási idő meghosszabbítása mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

Az I.r. és II.r. vádlottak védői a törvényes határidőn belül védenek felmentése, másodlagosan büntetésük enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

III.r. vádlott védője a törvényes határidőben elsődlegesen védenek bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítékok hiányában a történő felmentése érdekében fellebbezett.

IV.r. vádlott védője a törvényes határidőn belül védenek felmentése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.981/2017/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését módosítással tartotta fenn, míg álláspontja szerint a védelmi jogorvoslatok megalapozatlanok. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonva helyesen állapította meg a történeti tényállást. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, számot adott a bizonyítékértékelő tevékenységről, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlottak védekezését ítélkezése alapjául. Álláspontja szerint az elsőfokú tanács a tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, helyesen minősítette az I., a II. és a IV. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményét, azonban részben tévedett, amikor mellőzte a III. rendű vádlott esetében a társtettesi elkövetői alakzat megállapítását. Kiemelte, hogy az irányadó tényállás alapján „... -bár tudta, hogy K.A. az előállítás időtartama után nem lett szabadlábra helyezve, nem lett újra előállítva és az őrizetbe vételére késve került sor” valótlán bejegyzéseket tett az elfogásról készült rendőri jelentésben és az előállításról kiadott igazolásban. E tényállás alapján azonban az a következtetés vonható le, hogy a III. rendű vádlott a cselekményét csak a vádlott társaitól értesülve, velük egyeztetve követhette el, ezért a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként valósította meg a közokirat-hamisítást. Az elbírált cselekmények jogi minősítésével kapcsolatosan hivatkozott a BH.2005.92. számú jogesetre és ezen keresztül arra, hogy a bírósági gyakorlat értelmében a nyomozati eljárásokban közel egy időben, egymást kiegészítve kiállított hamis közokiratok természetes egységet képeznek. Érvelése szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen minősítette a hivatalos személy vádlottak közbizalom elleni cselekményét 1-1 rendbelinek. Egyetértett az elsőfokú katonai tanács azon döntésével, mellyel I. rendű és III. rendű vádlottakkal szemben pénzbüntetést szabott ki a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja és a (3) bekezdés együttes

alkalmazásával. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság álláspontjával, amikor az 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt a II. rendű és a IV. rendű vádlottat próbára bocsátotta, megsértve ezzel a Btk. 65. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést. Valamennyi vádlott tekintetében súlyosító körülményként indítványozta értékelni azt, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan közbizalom elleni bűncselekményt követte el, amelyek megakadályozására kötelesek lettek volna. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, ... III. rendű vádlott bűncselekményét minősítse a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként elkövetettnek, ... II. rendű és ... IV. rendű vádlottal szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdése alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdés alapján szabjon ki pénzbüntetést, a felhívott súlyosító körülmények értékelése után az I-IV. rendű vádlottakat a Btk. 140. § (1a) bekezdése alapján katonai mellékbüntetésként a soron következő fizetései fokozatba előre sorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélje, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A fellebbviteli nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat fenntartotta. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, ennek alapján megalapozott tényállást állapított meg, okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére. ... III. rendű vádlott vonatkozásában az ítélet 6. oldalának 2. bekezdésében megállapított tényállás tartalmazza azokat a tényeket, mely alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a terhére rótt cselekményt társtettesként követte el. Perbeszédében kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen minősítette egységként a vádlottak cselekményét, a folytatólagos elkövetés megállapítására nincs törvényi lehetőség, mivel a tényállás alapján bár I-III. rendű vádlottak - egymás tevékenységéről tudva- több közokiratba foglaltak hamisan lényeges tény, azonban a közel egy időben, egymást kiegészítve kiállított hamis közokiratok természetes egységet képeznek. Mindezek alapján indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a Be. 372. § (1) bekezdése alapján az indítványának megfelelően változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen az elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta, azonban emellett harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére is indítványt tett. Kifogásolta az elsőfokú ítélet szerkezeti felépítését, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Nyomatékosan hivatkozott a rendőrség kihallgatási gyakorlatára, amely szerint egy éppen foganatosított kihallgatás közben nem szokás az előállításra nyitva álló 12 órás időtartam elteltékor nyomban szabadítani a fogvatartottat. Az ítélet megalapozatlansága körében azt emelte ki, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadásával szemben az ítéleti tényállását csak közvetett tanúk vallomására alapította. Értékelte az elsőfokú bíróság által kihallgatott tanúk vallomásait. K.A. vallomásával kapcsolatosan kiemelte, hogy az életszerű. Kifejtette, hogy a hanganyagok sem támasztják alá védenca büntetőjogi felelősségét, nem állapítható meg az alapján sem, hogy a vádlottak a közokirat tartalmát meghamisították volna. Érvelése szerint a bíróság mérlegelése nincs megfelelően levezetve. Nem zárta ki, hogy a vádlottak cselekménye szakszerűtlen volt, azonban kategorikusan vitatta, hogy törvénybe ütközően jártak volna el. Indítványozta ezért védenca felmentését az ellene emelt vád alól. Az enyhítést célzó fellebbezésével kapcsolatosan nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a jelentős időmúlást.

A II. rendű vádlott védője perbeszédében csatlakozott az I. rendű vádlott védőjének ítélettel kapcsolatos kritikai észrevételeihez. Az elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést célzó fellebbezését kiegészítette és harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Kitért arra, hogy álláspontja szerint az ítélet nem tartalmaz indokolást, nem derül ki, hogy milyen

tényekből következtetett az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott tudattartalmára. Hivatkozott arra, hogy a II. rendű vádlott nem vett részt a K.A.-val kapcsolatos nyomozati cselekményekben, csupán utasításra írta meg az okiratokat, amiket aláírtak a gyanúsítottal. Nyomatékosan hangsúlyozta, hogy az eljárási cselekmények törvényszerűségével kapcsolatban megfogalmazott jogszabályi követelményekkel a gyakorlat nincs összhangban. Utalt arra is, hogy II. rendű vádlottnak motivációja sem volt, hogy okiratot hamisítson, hiszen az „alapügyhöz” semmi köze nem volt. Rámutatott arra is, hogy a nyomozati iratok 146. oldalán elfekvő hangfelvételtől készült leirattal kapcsolatosan nem áll rendelkezésre adat arra nézve, hogy a III. rendű vádlott honnan tudta -s ezért mi okból állította-, hogy a II. rendű vádlott tudomással bírt arról, hogy a K.A. előállításával és őrizetbe vételével kapcsolatos okiratokba hamis tényeket foglaltak. Mindezekre figyelemmel elsődlegesen bűncselekmény hiányában kérte védenca felmentését, másodlagosan védencével szemben megrovás alkalmazását indítványozta. Harmadlagosan az ítélet helybenhagyását, negyedlegesen az ítélet hatályon kívül helyzését kérte.

A III. rendű vádlott védője perbeszédében a felmentést célzó fellebbezését fenntartotta. Véleménye szerint nem merült fel adat III. rendű vádlott tekintetében a társtettesi elkövetésre. Érvelése szerint az ítélet indokolása hiányos, nem ad magyarázatot a bizonyítékok mérlegelésére. Álláspontja szerint az ítélet 6. oldalán a III. rendű vádlott tekintetében rögzített tényállásra vonatkozóan nem merült fel bizonyíték. A III. rendű vádlottnak tulajdonított és az őrizetbe véve szövegrész áthúzásával kapcsolatos változtatással összefüggésben előadta, hogy éppen az volt valótlan tartalmú bejegyzés, hogy K.A.-t 12 óra 50 perckor őrizetbe vették. Amennyiben a III. rendű vádlott azt nem húzza át, az jelentette volna az okirat meghamisítását. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tárta fel, hogy kinek kellett volna döntenie az őrizetbe vételről, illetve hogy az előállított személy szabadon bocsátásáról kell-e alakszerű határozatot hozni. Álláspontja szerint erre nemleges válasz adható, ugyanis ilyen esetben csak egy igazolás készül, ami mindig csak utólag kerül kitöltésre. Utalt arra is, hogy K.A. az őrizetbe vételével kapcsolatosan panasszal nem élt, minden iratot aláírt, azt a jelentést is, melyen rögzítésre került, hogy 12 óra 30 perckor szabadon bocsátották.

A IV. rendű vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta, egyben csatlakozott az I.-III. rendű védő által megfogalmazott kritikai észrevételekhez azzal, hogy ezen túlmenően az elsőfokú eljárásban előadott perbeszédében foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint nem támasztja alá semmilyen bizonyíték a szándékos elkövetés megállapítását, ezért indítványozta a IV. rendű vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését. Másodlagos indítványa az ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbviteli főügyészség képviselője viszonzválaszában a vádlottak motivációja körében arra világított rá, hogy érdekükben állt a K.A. előállításáról és őrizetbe vételéről készült közokiratokba valótlan tény foglalni, éppen azért, hogy ne derüljön fény arra, hogy K.A. az előállításra nyitva álló 12 óra elteltét követően jogellenesen volt fogva tartva.

Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Elmondta, hogy nem volt motivált, és érdekelt közokirat-hamisításban, azonban nem is került közokiratba foglalásra olyan tény, ami ne a valóságnak megfelelően történt volna.

A II. rendű vádlott az utolsó szó jogán arra hivatkozott, hogy a jelen eljárás miatt nem tud elhelyezkedni a szakmájában annak ellenére, hogy továbbra is rendőrként szeretne dolgozni.

A III. rendű vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz, megismételve, hogy azért húzta át a nyilvántartásban a K.A. 12 óra 50 perces őrizetére vonatkozó bejegyzést, mert K.A. őrizetbe vételére nem került sor.

IV. rendű vádlott az utolsó szó jogán bűnösségét tagadva arra hivatkozott, hogy a történetkor nem tartózkodott a kapitányság épületében, oda 15:30-16:00 óra körül ért csak vissza orvosi vizsgálatról, akkor vette át a szolgálatot, így a terhére rótt bűncselekményt nem tudta elkövetni.

Az ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján valamennyi vádlott tekintetében teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a vádlottakon kívül tanúkat hallgatott meg, ismertette a releváns okiratokat és a telefonbeszélgetésekről készült hangfelvételeket a tárgyaláson meghallgatta, azokat ily módon a bizonyítási eljárás részévé tett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének eleget tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak vallomásán túl a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok mérlegelése alapján foglalt állást a tényállás megállapításakor. Bizonyíték értékelő tevékenységéről ítélete 15. oldalától 17. oldal utolsó bekezdéséig adott számot. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítélete 5. oldal 3. bekezdésétől a 7. oldal 3. bekezdéséig rögzített tényállása megalapozott.

A súlyosításra és eltérő minősítés megállapítására irányuló ügyészi fellebbezés alapos, míg a hatályon kívül helyezésre, másodlagosan felmentésre, harmadlagosan enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések alaptalanok.

A vádlottak a tárgyaláson III.r. vádlott kivételével éltek mentességi jogukkal, ezért a bíróság a nyomozás során tett vallomásaikat a Be. 291.§ (1) bekezdése alapján törvényesen ismertette. A vádlottak a nyomozás során tagadták a bűnösségüket, és érdemi védekezést terjesztettek elő.

... I. rendű vádlott arra hivatkozott, hogy a vádbeli napon rendkívül sok feladat volt, ezért az előállításra nyitva álló 12 óra nem volt elégséges K.A. esetében. Védekezése szerint ezért utasította II.r. vádlottat és rajta keresztül az ügyben eljáró többi személyt, hogy előbb szabadítsák K.A.-t, majd a H.C.-val történt szembesítést követően állítsák elő ismét őrizetbe vétel végett. Nem tartotta kizártnak, hogy az eljárás szakszerűtlen volt, azonban nem törvénysértő. Az inkriminált őrizetbevételi határozattal kapcsolatban azt adta elő, hogy azért kellett kijavítani, mert figyelmetlensége miatt elnézte az időpontokat, ebből következően pedig az ügyeletesnek is ki kellett javítania a saját dokumentumait.

... II. rendű vádlott az egész eljárás során annyit adott elő védekezésül, hogy az elkészített iratok a valóságnak megfelelnek.

... III. rendű vádlott lényegében azt adta elő, hogy 12 óra 30 perc után realizálta, hogy senki nem írta meg az őrizetbevételi határozatot. Elmondta továbbá, hogy utólag írta az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyek nyilvántartásáról szóló iratra, hogy K.A. a szabadításáról tájékoztatva lett. Nem vitatta azt sem, hogy ehhez képest fizikálisan nem volt mód végrehajtani K.A. szabadítását és abban sem volt biztos, hogy közölte-e vele a szabadon bocsátás tényét. Nem vitatta, hogy az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyek nyilvántartásáról szóló

íraton ő húzta át az „őrizetbe véve” megjegyzést, majd jegyezte fel alá, hogy „szabadon bocsátva 12 óra 30 perckor”.

... IV. rendű vádlott a cselekménnyel kapcsolatban nem nyilatkozott.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlottak védekezésének ellenőrzésére tanúként hallgatta meg a vádbeli napon a rendőrségi eljárással és előállítással érintett H.C.-t és K.A.-t, V.M.-t, valamint a Sz-i Rendőrkapitányságon szolgálatot teljesítő 1.sz., 2.sz., 3.sz. tanúkat. A másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen foglalt állást a Fővárosi Törvényszék Katona Tanácsa, amikor a vádlottak védekezésével szemben a III. rendű vádlott részbeni ténybeli beismerő vallomását az ezt érdemben alátámasztó tanúk vallomásával együtt fogadta el tényállása alapjául, hiszen ezeket támasztották alá az egyéb bizonyítékok is. Az ugyanis kétségtelen, hogy a tanúk -ahogy arra a védelmi hivatkozások utaltak- csupán közvetett tanúk, hiszen K.A. előállításával és őrizetbe vételével kapcsolatos eljárásban nem vettek részt, nyomozati cselekményt nem végeztek. Ugyanakkor a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint éppen emiatt aggálytalanul tekinthetők elfogulatlanak.

V.M., P.Mné., T.D.R. tanúk azonosították egyebekben a Sz-i Rendőrkapitányság ügyeleti telefonja által 2013.október 16. napján rögzített telefonbeszélgetésekről készült hangfelvételeken hallható egyes személyeket is. A vádlottak közül senki részéről nem érkezett észrevétel, a tanúk által e körben előadottakat nem vitatták. A másodfokú bíróság is osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a kihallgatott rendőr tanúk tekintetében nem merült fel semmilyen adat arra nézve, hogy bármelyiküknek érdeke fűződne ahhoz, hogy a vádlottakra nézve hamis vallomást tegyenek. A vallomásaik következtetések, egymást kiegészítik, alátámasztják. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége nem ellentétes a logika szabályaival, megindokolta, hogy miért fogadta el a tanúk vallomását a vádlottak védekezésével szemben.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint kiegészítésre szorul az elsőfokú bíróság által a bizonyítási eljárás részévé tett és bizonyítékként értékelt hangfelvételek, valamint a Robotzsaru és a Robotzsaru Neo rendszerben naplózott adatok egymással és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal történő egybevetése alapján.

A nyomozati iratok 92-105. sorszáma alatt elfekvő naplózott adatok szerint ... r. törzsszázlós II. rendű vádlott 2013. október 16. napján 13 óra 50 perc 55 másodperckor lépett be első ízben a Robotzsaru rendszerbe, ekkor új iratként K.A. vonatkozásában egy védő kirendelő határozatot kezdett el szerkeszteni, amihez felhasználta Sz.L. elfogásáról készült jelentést és K.A. gyanúsítottai jegyzőkönyvét, majd az iratot eldobta és 14 óra 02 perc 58 másodperckor törölte. Ezt követően azonban nyomban, 14 óra 03 perc 30 másodperckor új iratként őrizetbe vételi határozat szerkesztésébe kezdett, amihez szintén a fentebb írt két iratot használta fel. Az így elkészített iratot 14 óra 14 perc 22 másodperckor hitelesítette „őrizetbe vételi határozat K.A.” iratemplékeztető szöveggel. Az így elkészített irattal tovább dolgozott, és elkészítette az előzetes letartóztatáshoz szükséges rendelvényt, amit 14 óra 56 perc 43 másodperckor hitelesített. Ezt követően 15 óra 41 perc 37 másodpercig nem végzett tevékenységet a Robotzsaru rendszerben. 15 óra 41 perc 37 másodperckor szerkesztésre megnyitotta a hitelesített K.A. rendelvényt, aminek a hitelesítését feloldotta és újra szerkeszteni kezdte. Ezzel egy időben ... I. rendű vádlott 15 óra 42 perc 02 másodperckor belépett a Robotzsaru rendszerbe és letöltötte K.A. 1./2013.bü. számú őrizetbe vételi határozatát. ... II. rendű vádlott 15 óra 51 perc 19 másodperctől az előzetes letartóztatásra vonatkozó előterjesztés elkészítésén dolgozik tovább kisebb megszakításokkal 17 óra 11 perc 26 másodpercig. A megszakítások közben lezajló telefonbeszélgetések - melyet az elsőfokú katonai tanács is értékelt-

a másodfokú bíróság álláspontja szerint egyértelmű bizonyítékokat szolgáltatnak az I. r., II.r. és IV. rendű vádlottak tudattartamáról. E beszélgetések alapján pontosan nyomon követhetők az események, valamint egyértelmű következtetés vonható le a vádlottak szándékegysége tekintetében.

A 16 óra 13 perckor lezajló és (BZ58L947) közleményszámú, a nyomozati iratok 147. oldalán elfekvő és II. rendű, valamint a V.M. tanú által azonosított IV. rendű vádlott között lezajló telefonbeszélgetés alapján megállapítható, hogy át kellett írni megfelelő időpontra az őrizetbevétel időpontját, a további felvételek tanúsága szerint az érintettek valamennyiben tudták, hogy K.A. előállításának ideje lejárt, és a fogdán való elhelyezése ezért akadályokba ütközik. A beszélgetések tartalmából az is megállapítható, hogy az érintettek mindezt az okiratok tartalmának módosításával kívánják leplezni.

A Robotzsaru rendszerben készített okiratok keletkezési adatai körében itt szükséges kiemelni azt, hogy ... r. törzsszázlós II. rendű vádlott az őrizetbe vétel elrendelését kijavító határozatot 12 óra 57 perces kezdőidőponttal 20 óra 31 perctől 20 óra 57 percig szerkesztette, míg a 12 óra 57 perces kezdőidőponttal írt rendelvényt 21 óra 06 perctől 21 óra 10 percig készítette.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A másodfokú eljárásban a vádlottak és a védők új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkoztak, továbbá nem merült fel olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és 352. § (3) bekezdésében meghatározott, a bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletében megállapított tényállást. Ezért a vádlottak és a védőik által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak védekezésével szemben a bűnösségükre vont le következtetést. A hivatkozott telefonbeszélgetések alapján megállapítható, hogy I. rendű vádlott tudomást szerzett arról, hogy K.A. őrizetbe vételére nem az előállításra nyitva álló 12 óra elteltével, hanem késve került sor (az eredeti őrizetbe vételi határozat hitelesítésének időpontja II. rendű vádlott által 14 óra 14 perc), majd ennek tudatában írta alá az ebből következően számára is nyilvánvalóan valótlan tartalmú, ... r. törzsszázlós II. rendű vádlott által készített az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés parancsnoki záradékát és az őrizetbe vétel kijavításáról szóló, K.A. ismételt, 12 óra 57 perckor foganatosított őrizetbe vételét rögzítő határozatot.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az előadott védekezésekre figyelemmel meg kívánja jegyezni, hogy amennyiben a nyomozó hatóságok által a büntetőeljárások során folytatott gyakorlat nincs összhangban a jogszabályi követelményekkel, az a büntetőjogi felelősségre vonás alóli mentesítésre nem adhat alapot. A vádlottak a hosszú szolgálati idejükre tekintettel a jogszabályi követelményekkel nyilvánvalóan tisztában voltak. Emellett azzal is tisztában kellett lenniük és nyilvánvalóan tisztában is voltak, hogy a személyi szabadságot korlátozó intézkedés - nevezetesen az őrizetbe vétel- kezdő időpontja rendkívül lényeges körülmény, a törvény által biztosított 12 órás határidő után foganatosítani elmulasztott őrizetbe vétel a fogvatartás folyamatos fenntartása mellett súlyosan törvénysértő. Nyilvánvalóan oly mértékben tudatában voltak ennek, hogy az irányadó

tényállás szerint az őrizetbe vétel kezdő időpontját a valóságtól eltérően tüntették fel nyilvánvalóan azzal a céllal, hogy a mulasztást leplezzék.

A hivatkozott telefonbeszélgetések alapján a II. rendű vádlott ugyancsak kétséget kizáró módon tisztában volt azzal, hogy K.A. szabadítására nem került sor 12 óra 30 perckor, és 12 óra 57 perckor nem került sor az őrizetbe vételére, ennek ellenére valótlan előállítási időponttal elkészítette a K.A. vonatkozásában az előállítás végrehajtásáról szóló 1./2457/2013.bü. számú jelentést, -amely jelentésen egyebekben nincs feltüntetve, hogy K.A. előállítása mikor szűnt meg, mikor lett őrizetbe véve. A II. rendű vádlott védője által a perbeszédben előadottakra tekintettel a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy nem bír relevanciával, hogy II. rendű vádlott részt-vett-e nyomozati cselekményekben K.A. és társai előállítását követően. Megállapítható azonban, hogy a tudata átfogta, hogy lényeges tények valótlanul kerültek közokiratba foglalásra. A rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését követően az elsőfokú bíróság helyes következtetést vont le a II. rendű vádlott tudattartalmával kapcsolatosan. Azt egyebekben, hogy a II. rendű vádlott tisztában volt a fentiekkel, nem csupán a II. rendű vádlott védője által hivatkozott, védelem és a III. rendű vádlott közötti telefon forgalmazás támasztja alá, hanem a további hanganyagok is.

Okszerűen következtetett az elsőfokú katonai tanács ... III. rendű vádlott bűnösségére is. Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyekről vezetett nyilvántartásból megállapíthatóan K.A. 2013. október 16. napján 04:10 órakor került elhelyezésre az előállítóban, majd az előállító helyiség elhagyásának időpontja nevű rovatban először az szerepel, hogy „2013. október 16. 12:50 őrizetbe véve”, majd az őrizetbe véve részt általa sem vitatottan kihúzva javítást eszközölt oly módon, hogy feljegyezte a kihúzott szöveg alatt, hogy „szabadon bocsátva 12:30”, majd ezt szignójával is ellátta és ezt tüntette fel a K.A. elfogásáról készült 2../7..7/2013.id. számú jelentésen is. Abból azonban, hogy az őrizetbe vételre vonatkozó bejegyzésnél feltüntetett 12 óra 50 perces bejegyzés időpontja későbbi, mint a III. rendű vádlott által eszközölt javítás, egyértelműen az következik, hogy K.A. szabadítására 12 óra 30 perckor nem került sor. Ezt a gyanúsított kihallgatását és szembesítését foganatosító rendőr tanú és maga K.A. a tanúvallomása is alátámasztja. Ebből pedig az is következik, hogy ... III. rendű vádlott valótlan tényről tüntetett fel a K.A. 00 óra 55 perces elfogásáról készült jelentésben, valamint az előállításról kiadott igazoláson is. Azt, hogy III. rendű vádlott tudomással bírt arról, hogy K.A. őrizetbe vételére nem került sor a törvényes határidőben, alátámasztja a 15 óra 47 perckor közte és V.M. közötti beszélgetésről rögzített felvétel is.

Okszerűen következtetett az elsőfokú katonai tanács ... IV. rendű vádlott bűnösségére is. V.M. tanú vallomása alapján ugyan a IV. rendű vádlott valóban nem tartózkodott egész nap a kapitányságon, ez idő alatt őt V.M. tanú helyettesítette. Az azonban az ügyeleti telefonon folytatott beszélgetések alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy legkésőbb 16 óra 13 perckor már visszatért a szolgálatba és a II. rendű vádlottal folytatott beszélgetésből tudomást szerzett arról, hogy a K.A. előállításával és őrizetbe vételével kapcsolatosan kijavított okiratokon rögzített adatokat át kell javítani valótlan időpontra. A 20 óra 01 perckor az általa a II. rendű vádlottal folytatott beszélgetés kétséget kizáró módon alátámasztja, hogy a II. rendű vádlott által a személyi szabadságot korlátozó jelentésbe írt 12 óra 57 perces időpont valótlan, erről IV. rendű vádlott is tudomást szerzett. A IV. rendű vádlott pedig ezt követően a II. rendű vádlott utasítására írta be a fogdakönyvbe K.A. vonatkozásában azt a valótlan tényről, hogy őt 13 óra 10 perckor ismételt előállították.

A Btk. 14. § (2) bekezdése alapján bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt. A bűnsegélyt -mint az egyik részesi alakzatot- jellemzi a járulékos jellege, az elkövetői magatartás tényálláson kívülsége, önmaga szándékosságán túl a csak szándékosan elkövetett bűncselekménnyel való kapcsolat, valamint a tettesi alapcselekményhez való

időbeli viszony. Részesi magatartás mindig csak -legalább kísérleti stádiumba jutott- tettesi alapcselekményhez járulhat. Vizsgálandó továbbá, hogy a részes tudata átfogta-e a tettes által megvalósított bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Osztotta a fellebbviteli bíróság az elsőfokú katonai tanács által a IV. rendű vádlott szándékával kapcsolatosan kifejtetteket, miszerint -kiemelten a IV. rendű vádlott által 17 óra 48 perckor és a II. rendű vádlottal 20:01 perckor folytatott beszélgetés alapján- kétséget kizáró módon megállapítható, hogy tudomással bírt arról, hogy társai által több valótlan tartalmú közokirat elkészítése van folyamatban, ehhez pedig mint bűnsegéd segítséget nyújtott a tényállásban írt magánokiratba tett valótlan tartalmú bejegyzéssel. Ezzel a magatartásával pedig -figyelemmel arra, hogy az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartottak nyilvántartása elnevezésű okirat nem minősül közokiratnak, szándékosan nyújtott segítséget ahhoz, hogy vádlott társai a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző bűncselekményt kövessenek el.

A Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettét az a hivatalos személy követi el, aki hivatali hatáskörével visszaélve lényeges tényt hamisan foglal közokiratba. A közokirat fogalmát a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. §-a határozza meg. Az az eljárás során nem képezte vita tárgyát, hogy az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló, valamint az annak kijavításáról szóló határozat, a rendőrségi előállítás végrehajtásáról szóló jelentés, az elfogásról készült jelentés, a fogdai befogadáshoz szükséges rendelvénnyel, az előzetes letartóztatásra irányuló előterjesztés közokirat. Az sem kérdőjelezhető meg, hogy egy gyanúsított őrizetbe vételének kezdő időpontja a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjában írt törvényi kritérium szerinti lényeges ténynek minősül.

Tévedett azonban az elsőfokú katonai tanács, amikor mellőzte ... III. rendű vádlott esetében a társtettesi elkövetői alakzat megállapítását.

Az irányadó tényállásban ugyanis rögzítette, hogy „... -bár tudta, hogy K.A. az előállítás időtartama után nem lett szabadlábra helyezve, nem lett újra előállítva és az őrizetbe vételére késve került sor”, valótlan bejegyzéseket tett az elfogásról készült jelentésben és az előállításról kiadott igazolásban. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az így megállapított tényállás alapján is az a következtetés vonható le, hogy a III. rendű vádlott a cselekményét csak a vádlott társaitól értesülve és velük egyeztetve követhette el. (A fentebb hivatkozott, 15 óra 47 órakor általa V.M. tanúval folytatott telefonbeszélgetésből egyértelműen kiderül, hogy III. rendű vádlott tudomással bírt arról, hogy K.A. őrizete lejárt úgy, hogy az őrizetbe vételi határozat megírása még csak folyamatban van II. rendű vádlott által.) A Robotzsaru és a Robotzsaru Neo rendszerből naplózott adatok alapján az is megállapítható továbbá, hogy ... r. törzsszázlós II. rendű vádlott az őrizetbe vételt kijavító határozatot (12 óra 57 perces kezdő időponttal) csupán a közte és IV. rendű vádlott között 20 óra 01 perckor folytatott telefonos egyeztetést követően, 20 óra 31 perckor kezdte el megírni, azt 20 óra 57 percig szerkesztette. ... pedig az irányadó tényállás szerint az őrizet kezdő időpontjaként már az őrizet kijavításáról hozott határozatban szereplő, 12 óra 57 perces időpontot tüntette fel a bűnügyi őrizetben lévő személy rendőrségi fogdába történő befogadásáról szóló rendelvénnyel, majd írta alá a rendelvényt a kapitányságvezető helyett. Ebből pedig értelemszerűen csak az következhet, hogy II. rendű vádlottal egyeztetett a rendelvénnyel aláírását megelőzően az őrizet kezdő időpontját illetően. A Btk. 13. § (3) bekezdése szerint pedig társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg. A fentiekből következően kétséget kizáró módon megállapítható I. rendű, II. rendű, de III. rendű vádlott tekintetében is, hogy a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettét társtettesként követték el.

Osztotta a fellebbviteli bíróság a fellebbviteli főügyészség jogi minősítéssel kapcsolatos további álláspontját, nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a vádtól eltérően nem állapított meg folytatólagos elkövetést a vádlottak terhére. Az irányadó bírói gyakorlat szerint ugyanis -ami megjelenik a BH2005.92. számú jogesetben is- a közokirat-hamisítások általában annyi rendbeli bűncselekményt képeznek, ahány közokirat készül, vagy ahány közokirat tartalmát meghamisítják. Ugyanakkor a büntetőeljárások, a nyomozati illetve bírósági eljárások tekintetében a hivatkozott gyakorlat szerint az ezen eljárásokban megvalósított közokirat-hamisítás a hamis közokiratok számától függetlenül természetes egységként jelentkezik, amennyiben egy időben kerül sor több egymást kiegészítő hamis közokirat kiállítására. Jelen esetben pedig az irányadó tényállás szerint az I., II. és III. rendű vádlottak közel egy időben, egymást kiegészítő közokiratot hamisítottak akként, hogy azokba hivatalos személyként lényeges tényt foglaltak hamisan. A folytatólagos egység körébe akkor tartozik a cselekmény, amennyiben különböző napokon kerülnek kiállításra a hamis tartalmú közokiratok, és különösen akkor, ha azokat több eljáró szerv állította ki. Ugyanez a jogi álláspont jelenik meg a BH 2014.232. számú eseti döntésben is. Mindezek alapján az elsőfokú katonai tanács helyesen minősítette a vádlottak közbizalom elleni bűncselekményét 1-1 rendbelinek.

A vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezés alapos.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa akkor sem tévedett, amikor a büntetés kiszabása során az enyhítő körülmények túlsúlya és nyomatéka miatt a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontjának és a (3) bekezdésének együttes alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján az I. rendű és III. rendű vádlottal szemben pénzbüntetést szabott ki. A másodfokú bíróság osztotta azonban a Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, miszerint nem lehet a vádlottak javára enyhítő körülményként figyelembe venni a „rosszul felfogott szolgálati érdeket”. A vádlottak célja az volt, hogy leplezzék a K.A.-val szembeni jogellenes fogvatartás tényét. Ugyanakkor nem fűződhet szolgálati érdek ahhoz, hogy egy törvénysértő nyomozati eljárás leplezése érdekében valótlan tartalmú közokiratok kiállítására kerüljön sor. Még az sem teszi ezt méltányolhatóvá, hogy adott esetben K.A. panaszt nem tett a fogvatartásával és az őrizetbe vételével kapcsolatosan. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy súlyosító körülményként kell számba venni mindegyik vádlott vonatkozásában azt, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan közbizalom elleni bűncselekményt követtek el, amelyek megakadályozására lettek volna kötelesek. Ezen túlmenően ... III. rendű vádlott tekintetében további súlyosító körülmény az eltérő minősítésre figyelemmel a társtettesi elkövetés is, míg I. rendű vádlott esetében az enyhítő körülmények köréből a másodfokú bíróság kirekesztette azt, hogy nem helyezték magasabb beosztásba az eljárás miatt.

Mindezeket és a Btk. 79. §-ban írt büntetési célokat szem előtt tartva a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa úgy ítélte meg -egyetértve az ügyészség által kifejtettekkel-, hogy a főtiszti rendfokozattal rendelkező I. rendű és III. rendű vádlottak esetén a speciális prevenciós célok elérése érdekében szükséges katonai mellékbüntetés kiszabása is a pénzbüntetés mellett, ezért őket a Btk. 140. § (1a) bekezdése alapján 1-1 évre a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélte.

Tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a Btk. 65. § (1) bekezdésében foglaltakat figyelmen kívül hagyva az 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt a II. rendű és IV. rendű vádlottakat próbára bocsátotta. A Btk. 65. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a bíróság a vétség, valamint a háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő büntett miatt halaszthatja el a büntetés kiszabását

próbaidőre, amennyiben alaposan feltehető, hogy a büntetés célja intézkedés alkalmazásával elérhető.

Fentiekre figyelemmel a II. rendű és a IV. rendű vádlottal szemben a próbára bocsátás alkalmazása törvénysértő.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket a II. rendű és IV. rendű vádlottak esetében, velük szemben a büntetési célok a Btk. 50. § (1) bekezdésében írtak alapján kiszabott pénzbüntetéssel elérhetők. Ezért a másodfokú bíróság a II. r. és IV. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott intézkedést a Btk. 82.§ (2) bekezdés d) pontjának és a (3) bekezdésének alkalmazásával személyenként 150 napi tétel pénzbüntetésre súlyosította. Egy napi tétel összegét a Btk. 50. § (3) bekezdésében írt törvényi keretek között, a vádlottak jövedelmi viszonyaihoz igazítva és személyi körülményeiket szem előtt tartva a törvényi minimumban, 1000,- forintban határozta meg. A fellebbviteli bíróság a Btk. 51. § (1) bekezdésében írtak szerint meg nem fizetés esetére rendelkezett a pénzbüntetés átváltoztatásáról.

A másodfokú bíróság a Be. 338. § (1) (2) és (3) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű, II. rendű és IV. rendű vádlottat a másodfokú eljárás során a kirendelt védőjük működésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács -helyes indokai alapján- ... I. rendű vádlott, ... II. rendű vádlott, ... III. rendű vádlott és ... IV. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2018. május 23.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I. rendű vádlott, ... II. rendű vádlott, ... III. rendű vádlott és ... IV. rendű vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatásokkal jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. május 23.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, 2018. május 24. napján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt ... I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 6.Kbf.8/2018/14. számú ítéletének rendelkező részét **kijavítja**.

... II. rendű vádlottat -helyesen- 16.350,- (tizenhatezer-háromszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

A végzés ellen a kézbesítést követő 8 (nyolc) napon belül az ügyész, ... II. rendű vádlott és védője élhet fellebbezéssel.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.8/2018/14. számú, 2018. május 23. napján kelt ítéletével a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. november 16. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.1392/2016. számú ítéletét megváltoztatta. ... III. rendű vádlott cselekményét a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző társtettesként hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetének minősítette. ... II. rendű és ... IV. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott intézkedést 150-150 (százötven-százötven) napi tétel, napi tételenként 1000,--1000,- (egyezer-egyezer) forint pénzbüntetésre súlyosította. Rendelkezett arról, hogy a II. r. és IV. r. vádlottal szemben kiszabott egyenként 150.000,-150.000,-(egyszázötvenezer-egyszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel pénzbüntetés összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép. ... I. rendű és ... III. rendű vádlottakat 1-1 (egy-egy) év soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I. r., ... II.r., ... III.r. és ... IV. r. vádlottak tekintetében helybenhagyta. Kötelezte továbbá ... I.r. vádlottat 21.800,- (huszonegyezer-nyolcszáz) forint, ... II. rendű vádlottat 21.800,- (huszonegyezer-nyolcszáz) forint, ... IV. rendű vádlottat 27.200,- (huszonhétézer-kétszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítélet kihirdetését követően észlelte, hogy az ítélet rendelkező részében az ... II. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú eljárásban felmerült és őt terhelő bűnügyi költség összege -számítási hiba folytán-

tévesen került megállapításra 21.800,- forint összegben, tekintettel arra, hogy a II. rendű vádlott védője a 2018. május 23. napján tartott nyilvános ülésen nem jelent meg. Ez okból a II. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség ezzel kapcsolatosan nem merült fel, így annak viselésére II. rendű vádlottat kötelezni nem lehet.

... II. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú eljárásban -a II. rendű vádlott védőjének a 2018. május 11. napján megtartott nyilvános ülésen való jelenléte folytán- összesen 16.350,- (tizenhatezer-háromszázötven) forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a II. rendű vádlott a Be. 338. § (1) bekezdése alapján köteles.

A Be. 261. § (1) bekezdése szerint nyilvánvaló név-, számelírás, számítási hiba és más hasonló elírás esetén a bíróság a határozat kijavítását mind indítványra, mind hivatalból elrendelheti. A kijavítást elrendelő végzés ellen az ügyész és az élhet fellebbezéssel, akire a határozat vagy kijavítása rendelkezést tartalmaz, a vádlott esetén a védő is.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla katonai Tanácsa a Be.261.§-a alkalmazásával a II. rendű vádlott tekintetében a másodfokú eljárás során felmerült és a II. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét a rendelkező részben írtak szerint kijavította.

Budapest, 2018. május 24.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnök

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk. . Szabó Éva hb. alezredes sk.
előadó bíró bíró

a kiadmány hitelül:

A másodfokú bíróság javító végzése 2018. június 15. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. június 20.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
A tanács elnöke

A kiadmány hitelül: